НАЦРТ

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У члану 11. став 2. у тачки 1) Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05 и 72/09-др.закон), број „15” замењује се бројем „18”.

Члан 2.

У члану 18. после става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„Средства за остваривање општег интереса у здравственој заштити из става 1. овог члана обезбеђују се у буџету Републике Србије на разделу министарства надлежног за послове здравља (у даљем тексту: Министарство), осим средстава из става 1. тачка 8) овог члана која се обезбеђују на разделу министарства надлежног за послове правде.

Министарство надлежно за послове правде - Управа за извршавање заводских санкција закључује уговор са здравственим установама, односно приватном праксом, односно другим даваоцима здравствених услуга који обављају здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом, којим се регулишу услови, начин, поступак, цене, као и друга питања од значаја за пружање здравствене заштите из става 1. тачка 8) овог члана.”

Члан 3.

У члану 32. у ставу 3. иза речи: „извођење,” додају се речи које гласе: „као и у сваком моменту за време трајања лечења,”.

Члан 4.

У члану 36. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Дете које је навршило 15 година живота и које је способно за расуђивање, односно за самостално доношење одлука, има право увида у своју медицинску документацију, као и право на поверљивост података који се налазе у медицинској документацији.”

Члан 5.

У члану 37. после става 5. додају се ст. 6. и 7. који гласе:

„Дете које је навршило 15 година живота и које је способно за расуђивање, односно за самостално доношење одлука има право на поверљивост информација о свом здравственом стању, односно има право да се на његов захтев информације о здравственом стању не саопште родитељима, старатељу, односно законском заступнику.

Изузетно од става 6. овог члана, надлежни здравствени радник дужан је да, у случају озбиљне опасности по живот и здравље детета, и поред захтева детета да се информације о здравственом стању не саопште родитељима, старатељу, односно законском заступнику, податке о здравственом стању детета саопшти родитељима, старатељу, односно законском заступнику."

Ст. 6-9. постају ст. 8-11.

Члан 6.

У члану 46. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Здравствену установу може да оснује Република, аутономна покрајина, локална самоуправа, правно или физичко лице, као и друга организација која обавља делатност у складу са законом, под условима прописаним овим законом.

Здравствена установа може да се оснује средствима у државној или приватној својини, односно средствима у мешовитој својини, ако овим законом није друкчије уређено."

После става 3. додају се ст. 4, 5. и 6. који гласе:

„За обављање палијативног збрињавања може да се оснује и здравствена установа за палијативно збрињавање (у даљем тексту: хоспис).

Ближе услове у погледу простора, опреме и кадра, као и друге услове за обављање палијативног збрињавања у хоспису, прописује министар.

Палијативно збрињавање обавља се и у здравственим установама, односно у организационим јединицама здравствених установа из става 3. тач. 1), 3), 4), 6), 7), 8) и 9) овог члана, приватној пракси из члана 56. став 1. тач. 1), 2) и 5) овог закона, као и код другог правног лица које обавља здравствену делатност у складу са овим законом."

Члан 7.

У члану 55. додаје се тачка 3) која гласи:

„3) запослени здравствени радник за обављање здравствене заштите у оквиру допунског рада највише до половине пуног радног времена, под условима прописаним овим законом."

Члан 8.

У члану 78. у ставу 1. реч: „дежурством" мења се и гласи „прековременим радом".

Члан 9.

У члану 83. после става 2. додају се ст. 3, 4. и 5. који гласе:

„Фармацеутска здравствена делатност обавља се у складу са овим законом, законом којим се уређује област лекова и медицинских средстава, законом којим се уређује здравствено осигурање, као и у складу са Добром апотекарском праксом.

Добра апотекарска пракса из става 3. овог члана мора да буде усклађена са овим законом, као и законом којим се уређује област лекова и медицинских средстава, законом којим се уређује здравствено осигурање и у складу са савременим професионалним достигнућима фармацеутске струке.

Добру апотекарску праксу доноси Фармацеутска комора Србије, на коју сагласност даје министар."

Досадашњи став 3. постаје став 6.

Члан 10.

У члану 98. став 4. брише се.

Члан 11.

У члану 101. бришу се ст. 4. и 5, а досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 4. и 5.

Члан 12.

У члану 124. после тачке 12) додаје се тачка 12а) која гласи:

„12а) обавља дијагностику и лечење професионалних болести, субакутних и хроничних тровања, болести у вези са радом, као и последица повреда на раду;".

После става 2. додаје став 3. који гласи:

„Послови из става 2. тач. 1)-8) овог закона завод за медицину рада основан за територију Републике Србије, обавља као послове од општег интереса у здравственој заштити, у складу са овим законом."

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 13.

У члану 132. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) које има високу школску спрему здравствене струке или високу школску спрему друге струке, а који имају завршену едукацију из области здравственог менаџмента;".

После става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана за директора здравствене установе може бити именовано и лице које има завршену високу школску спрему здравствене струке, а које у моменту именовања нема завршену едукацију из области здравственог менаџмента уз обавезу да у року од 18 месеци од првог наредног уписног рока од дана именовања, заврши едукацију из области здравственог менаџмента.

Ако у року из става 2. овог члана директор здравствене установе не заврши прописану едукацију у складу са овим чланом престаје му мандат истеком прописаног рока."

Досадашњи ст. 2-6. постају ст. 4-8.

Члан 14.

После члана 134. додаје се члан 134а који гласи:

„134а

Ако се не изврши избор директора, односно именовање вршиоца дужности директора у здравственој установи из Плана мреже здравствених установа, у складу са чл. 132. и 134. овог закона, министар надлежан за послове здравља именује вршиоца дужности директора здравствене установе.

Ако се не изврши избор директора у здравственој установи из Плана мреже здравствених установа у складу са чл. 132. и 134. овог закона, стручни савет здравствене установе дужан је да писмено обавести министарство надлежно за послове здравља.

Вршилац дужности директора здравствене установе из става 1. овог члана обавља све послове утврђене законом, односно статутом здравствене установе, а до именовања директора здравствене установе у складу са овим законом."

Члан 15.

У члану 142. ст. 4-8. бришу се.

Члан 16.

После члана 168. додаје се члан 168а који гласи:

„Члан 168а

Здравствени радник који је страни држављанин може, изузетно, да обавља привремене или повремене послове у пружању здравствене заштите у здравственој установи, односно приватној пракси, односно код другог правног лица које обавља здравствену делатност у складу са овим законом, под условима:

1) да је добио писмени позив од здравствене установе, односно приватне праксе, односно другог правног лица које обавља здравствену делатност у складу са овим законом за привремено, односно повремено обављање одређених послова здравствене заштите;

2) да има лиценцу за рад, односно други одговарајући документ издат од стране надлежног органа из државе у којој има пребивалиште, односно боравиште;

3) да примењује здравствене технологије које се обављају у Републици Србији, односно да примењује здравствене технологије које се не примењују у Републици Србији а за које је издата дозвола за коришћење нових здравствених технологија у складу са овим законом, односно да примењује методе и поступке лечења, као и употребу лекова и медицинских средстава у складу са прописима из области здравствене заштите.

Привремени и повремени послови из става 1. овог члана могу се обављати најдуже 180 дана у току календарске године.

Захтев за обављање привремених и повремених послова здравственог радника из става 1. овог члана министарству надлежном за послове здравља подноси здравствена установа, приватна пракса, односно друго правно лице које обавља здравствену делатност у складу са овим законом, најкасније у року од 30 дана од дана планираног почетка обављања наведених послова.

Министар надлежан за послове здравља у року од 15 дана од дана подношења захтева доноси решење о давању сагласности, односно о одбијању давања сагласности за обављање послова из става 4. овог члана.

Решење из става 4. овог члана је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Изузетно, у случају спречавања настанка штетних последица по живот и здравље одређеног пацијента или групе пацијената, а које се не могу отклонити ангажовањем здравствених радника који обављају здравствену делатност у Републици Србији, не примењују се прописани рокови из ст. 3. и 4. овог члана.

Забрањено је да здравствена установа, односно приватна пракса

здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом, као и за акредитацију здравствених установа.

Показатеље квалитета здравствене заштите из става 2. тачка 1) овог члана прописује министар.

Стандарде за сертификацију, односно акредитацију доноси Агенција за акредитацију здравствених установа Србије (у даљем тексту: Агенција), на који акт сагласност даје министар.

Квалитет здравствене заштите процењује се у поступку провере квалитета стручног рада, као и у поступку сертификације, односно акредитације у складу са овим законом.".

Члан 21.

После члана 212. додаје се члан 212а који гласи:

„Сертификација

Члан 212а

Под сертификацијом у смислу овог закона подразумева се поступак којим се оцењује и потврђује да је здравствена установа, приватна пракса, односно друго правно лице које обавља здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом задовољила утврђене опште стандарде квалитета и безбедности у процесу пружања здравствене заштите.

Сертификацију у складу са овим законом врши Агенција.

Сертификација из става 1. овог члана је обавезна за све здравствене установе, приватну праксу, односно друго правно лице које обавља здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатнсоти у складу са овим законом.

Агенција је дужна да на сваких пет година изврши поступак сертификације здравствене установе, приватну праксу, односно другог правног лица које обавља здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатнсоти у складу са овим законом.

Годишњи план сертификације на предлог Агенције доноси министар.

Агенција решењем издаје сертификат о спроведеном поступку сертификације, у управном поступку.

Решење из става 6. овог члана је коначно у управном поступку и против њега може се покренути управни спор.

Министарство надлежно за послове здравља предузима мере утврђене овим законом против здравствене установе, односно приватне праксе, односно другог правног лица које обавља здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности у складу са овим законом које није испунило опште стандарде квалитета и безбедности у пружању здравствене заштите и коме из тих разлога Агенција није издала решење о испуњености услова за сертификацију ни у накнадно остављеном року од шест месеци од дана процене испуњености услова за сертификацију.

Агенција је дужна да на захтев здравственог инспектора изврши проверу испуњености стандарда квалитета и безбедности у пружању здравствене заштите.

Поступак сертификације Агенција обавља као поверене послове у складу са законом.

За обављање послова сертификације у складу са овим законом Агенцији се обезбеђују средства у буџету.

Начин, поступак и услове за спровођење поступка сертификације, као и за поступак издавања, односно одузимања решења о извршеној сертификацији прописује министар."

Члан 22.

Члан 213. мења се и гласи;

„Члан 213.

Акредитација, у смислу овог закона, јесте поступак оцењивања квалитета рада здравствене установе на основу примене највишег нивоа утврђених стандарда рада здравствене установе у одређеној области здавствене заштите, односно гране медицине, односно стоматологије, односно фармацеутске здравствене делатности, у складу са овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона."

Члан 23.

У члану 215. став 1. тачка 4) мења се и гласи:

„4) издавање јавних исправа, односно решења о сертификацији и решења о акредитацији, као и вођење евиденција о издатим решењима о сертификацији и акредитацији.".

Став 2. мења се и гласи:

„Агенција као поверене послове обавља и послове израде националних водича добре праксе у пружању здравствене заштите у области медицине, стоматологије, односно фармацеутске здравствене делатности, као и водича добре клиничке праксе за примену националних водича добре праксе."

После става 2. додају се ст. 3-5. који гласе:

„На акт из става 2. овог члана министар даје сагласност.

У изради националних водича добре праксе, као и водича добре клиничке праксе из става 2. овог члана учествује републичка стручна комисија надлежна за израду националних водича добре праксе у пружању здравствене заштите, као и за израду водича добре клиничке праксе коју именује министар у складу са овим законом.

Стручне и административно-техничке послове за потребе републичке стручне комисије из става 4. овог члана обавља Агенција."

Члан 24.

У члану 216. став 3. иза речи: „односно грану медицине" на крају става тачка се замењује запетом и додају се речи: „односно стоматологије, односно фармацеутске здравствене делатности."

Став 6. мења се и гласи:

„Начин, поступак и услове за стицање и одузимање акредитације прописује министар."

Члан 25.

У члану 217. став 1. у тачки 1) иза речи „обавља здравствена установа;" брише се тачка и додају се речи: „односно стоматологије, односно фармацеутске здравствене делатности".

Члан 26.

У члану 251. став 2. брише се.

Казнене одредбе

Члан 27.

У члану 256. уводна реченица у ставу 1. мења се и гласи:

„Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај здравствена установа, односно друго правно лице које обавља здравствену делатност у складу са овим законом ако:".

После тачке 4) додају се тач. 4а) и 4б) које гласе:

„4а) детету које је навршило 15 година живота и које је способно за расуђивање, односно за самостално доношење одлука не да на увид у његову медицинску документацију, као и ако наруши поверљивост података које се налазе у медицинској документацији онда ће бити (члан 36. став 5);

4б) ако поступи супротно одредбама члана 37. овог закона;".

Тачка 25) мења се и гласи:

„25) Ако поступи у супротности са чл. 199- 201. овог закона (чл. 199-201)".

Члан 28.

После речи: „здравствена установа", додаје се запета и речи:

„и друго правно лице које обавља здравствену делатност у складу са овим законом".

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) ако поступи у супротности са чланом 168а. став 7. овог закона (члан 168а. став 7.)".

У ставу 3) речи: „тач. 1) и 5) ", замењују се речима:

„тач. 1, 1а) и 5)".

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

До доношења прописа за спровођење овог закона, примењују се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Прописи за спровођење овог закона донеће се у року од 12 месеци од дана доношења на снагу овог закона.

Члан 30.

Директор здравствене установе из Плана мреже здравствених установа који је именован у складу са прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, а који не испуњава услове из члана 13. овог закона дужан је да у року од 18 месеци од првог наредног уписног рока на одговарајућој високошколској установи, од дана ступања на снагу овог закона, заврши едукацију из области здравственог менаџмента.

Ако директор здравствене установе из става 1. овог члана не заврши прописану едукацију у складу са овим законом, истеком рока из става 1) овог члана, престаје му мандат.

Члан 31.

Агенција ће започети поступак сертификације у складу са овим законом од 1. јануара 2012. године.

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије".

4353010.0001.35.Doc/1